

8 வேதமும் ஆகமமும்

வேதம்

வேதம் என்னும் சொல்லுக்கு 'அறிவு' என்பது பொருளாகும். இது இந்து ஆசிரியர்கள் தமது வழிபாட்டிலே பயன்படுத்திய துதிப் பாடல்களின் தொகுதிகளுக்குப் பொதுவான பெயராய் வழங்கி வருகின்றது. இத்தொகுதிகள்

- (1) இருக்கு வேதம் (3) சாம வேதம்
(2) யசர் வேதம் (4) அதர்வ வேதம்

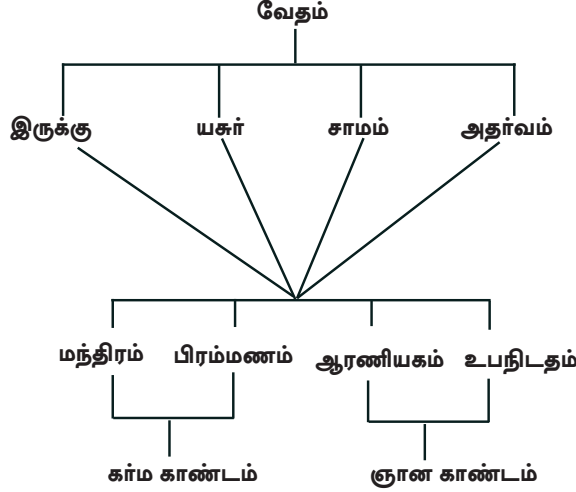
என நான்காக வகுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆதலால் இவை 'நால் வேதம்' எனவும் 'நான்மறை', 'சதுர் வேதம்' எனவும் சொல்லப்படுகின்றன. வேதங்களை இவ்வாறு நான்கு தொகுதிகளாக வகுத்தவர் வியாச முனிவர் என்பவர். ஆதலால் அவருக்கு 'வேத வியாசர்' எனும் பெயர் வழங்குகின்றது. மொழி நடை, சிந்தனை வளர்ச்சி, புவியியற் குறிப்புக்கள் முதலிய அகச்சான்றுகளை வைத்து நோக்க இவ்விதக்கியம் நீண்ட காலப்பகுதியிலே வளர்ச்சியடைந்துள்ளது என்பது தெளிவாகும். இத்தொகுதிகளுள் இருக்கு வேதம் காலத்தால் முற்பட்டது. அதர்வ வேதமே காலத்தால் பிற்பட்டது. இவை இருடிகள் எனப்படும் முனிவர்களின் குடும்பங்களிலே தலைமுறை தலைமுறையாக செவிவழி மரபிலே கையாளப்பட்டு வந்தமையால் 'எழுதாக் கிழவி' என்றும் 'எழுதாமறை' என்றும் 'சுருதி' என்றும் சொல்லப்படுவனவாயின. இந்துக்கள் இவற்றை தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த திருநூல்கள் என்று போற்றுகின்றனர். அன்றியும், இவை இறைவனால் வசிட்டர், வாமதேவர், விசுவாமித்திரர், அத்திரி, பரத்துவாசர் முதலிய முனிவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தப் பட்டவை என்றும் மக்களால் ஆக்கப்படாதவை என்றும் நம்புகின்றனர்.

இருக்கு, யசர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் நான்கு வேதங்களிலும்,

- (அ) சங்கிதைகள் (இ) ஆரணியங்கள்
(ஆ) பிராமணங்கள் (ஈ) உபநிடதங்கள்

என நான்கு பகுதிகள் உண்டு. இவற்றுள் சங்கிதைகள் செய்யுள் வடிவிலே அமைந்து, வேதத்தின் முன்னைய பகுதியாகவும் முக்கிய பகுதியாகவும் விளங்குகின்றன. சங்கிதைகள் வேதக்காலத்து தெய்வங்களுக்கு என அமைக்கப்பட்ட துதிப் பாடல்களையும், இம்மையிலும் மறுமையிலும் நல்வாழ்வு பெறுதற் பொருட்டு அத்தெய்வங்களுக்குச் செய்யும் பிரார்த்தனைகளையும் கொண்டமைந்தவை. இவற்றுக்கு மந்திரங்கள் என்னும் பெயருண்டு. பிராமணங்கள் என்பவை யாகங்களைச் செய்வதற்குப் பின்பற்ற வேண்டிய சடங்குகள் பற்றிக் கூறும் நூல்களாகும். இவை யாகங்களை செய்வதே தெய்வங்களை திருப்தி செய்வதற்குரிய சிறந்த வழி என்றும் கூறுகின்றன. 'ஆரணியங்கள்' எனப்படும் 'வனநூல்கள்' சமயச் சடங்குகள் பற்றிய தத்துவ விளக்கங்களை தொடர் உருவகக் கதைகளாகச் சொல்லுகின்றன. சில வேளைகளில் ஆரணியங்கள் பிராமணங்களின் பிற்சேர்க்கைகளாக அவற்றிலேயே

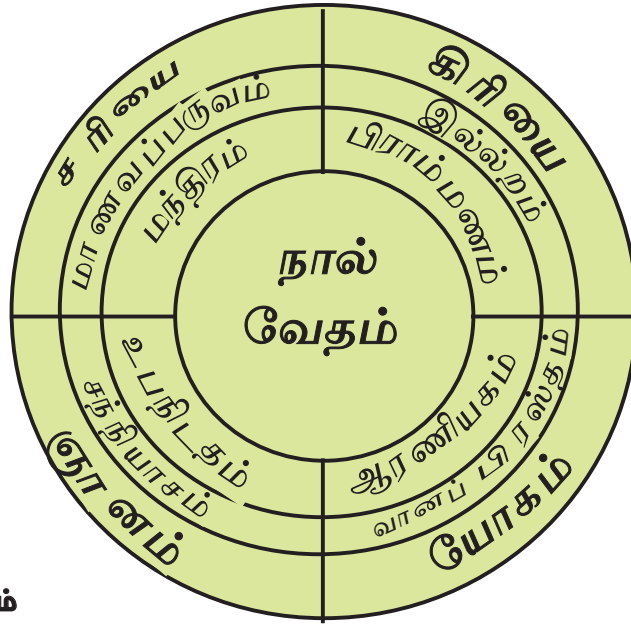
இடம்பெறுவதுமுண்டு. இவை வனத்திலே தனிமையில் இருந்து கற்கப்பட வேண்டியவை என்பதாலே ஆரணியங்கள் எனப் பெயர் பெற்றன. வேதத்தின் இறுதிப் பகுதிகளான உபநிடதங்கள் மெய்யியல் அல்லது தத்துவங்கள் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளாகும். இவை 'வேதாந்தம்' என்றும் 'வேதசிரசு' என்றும் சிறப்பித்துக் கூறப்படும். உபநிடதங்கள் சமய சிந்தனையின் தனிப்பகுதிகளாக அமைந்த பொழுதும் பிற்காலத்தில் வேதங்களுடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்டு மேற்படி பெயர்களைப் பெற்றன.

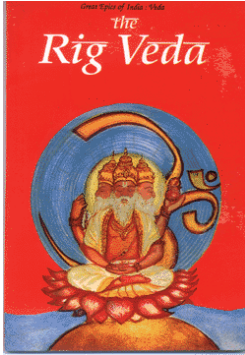
வேதத்தின் மந்திரங்களாய் அமைந்த சங்கிதைகள் தவிர, பிராமணங்கள், ஆரணியங்கள், உபநிடதங்கள் ஆகிய ஏனைய மூன்று பகுதிகளும் உரைநடையிலே உள்ளன. பின்னுள்ள மூன்று பகுதிகளும் அம்முறையிலே சங்கிதைகளுக்கும் பிற்சேர்க்கைகளாக காலத்துக்குக் காலஞ் சேர்க்கப்பட்டவையேயாகும். பொதுவாக வேதங்கள் என்னும் போது, சங்கிதைகள் முதல் உபநிடதங்கள் வரையுள்ள நான்கு பகுதிகளுஞ் சேர்ந்த முழு நூலுமே கருதப்படும். இன்னும் சங்கிதைகள், பிராமணங்கள், ஆரணியங்கள், உபநிடதங்கள் என்பன முறையே பிரம்மச்சரியம் (மாணவ நிலை), கிருகஸ்தம் (இல்லற நிலை), வான பிரதஸ்தம் (துறவுக்கு ஆயத்தம் செய்யும் நிலை), சன்னியாசம் (முழுத்துறவு நிலை) என்னும் வாழ்க்கையில் நான்கு நிலைகளிலும் உள்ளவர்களுக்கு உரியன என்றும் கொள்ளப்படுகின்றன.

இனி, வேதத்தில் அடங்கியவற்றை

- (1) கர்ம காண்டம் (சமய ஆசாரங்கள் பற்றிய பகுதி) என்றும்,
- (2) உபாசனைக் காண்டம் (தியானத்திற்குரிய பகுதி) என்றும்,
- (3) ஞான காண்டம் (அறிவு தரும் பகுதி) என்றும் வேறு ஒரு வகையிலும் பிரிப்பதுண்டு. சங்கிதைகளும், பிராமணங்களும் கர்ம காண்டத்தைச் சேர்ந்தவை. ஆரணியங்கள் உபாசனைக் காண்டத்தைச் சேர்ந்தவை. உபநிடதங்கள் ஞான காண்டத்தைச் சேர்ந்தவை.

(1) இருக்கு வேதம்

வேத நூல்களுள் இருக்கு வேதமே மிகவும் பழமை வாய்ந்தது. இதிலே 1028 பாசுரங்கள் அடங்கியுள்ளன. இப்பாசுரங்கள் இயற்கைச் சக்திகளைத் தெய்வங்களாக உருவகித்து அவற்றை அழைக்கும் மந்திரங்களாக அமைந்துள்ளன. இவை பத்து மண்டலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு மண்டலமும் ஒவ்வோர் இருடியின் பெயரிலேயே உள்ளது. அவ்வம்மண்டலங்களில் அடங்கியுள்ள பாசுரங்கள் அவ்வ இருடிகளுக்கு வெளிப்படுத்தப் பட்டவை என்பர்.

பாசுரங்களின் எண்ணிக்கை ஓர் அளவு கோலாகக் கொண்டு பார்க்கையில் இந்திரன் (250 பாசுரங்கள்) பற்றிய பாடல்களே கூடுதலாகக் காணப்படுகின்றன. அவனை அடுத்து அக்கினியும் (200 பாசுரங்கள்), சோமனும் (120 பாசுரங்கள்) முதன்மை பெறுகின்றனர். வருணன் 12 பாசுரங்களிலே பாடப்பட்டுள்ள போதும், இந்திரனுக்கு அடுத்தப் படி ஏற்றம் பெற்று விளங்குகின்றான். இவ்வகையில் உருத்திரன், விஷ்ணு போன்றோர் சிறு தெய்வங்களாகவே காணப்படுகின்றனர். இத்தேவர்கள் எல்லோரும் மனித உருவம் உடையவர்களாகவே வருணிக்கப்படுகின்றனர். பெருமையும் வல்லமையும் உடையோராயும், தம்மை வழிபடுவோருக்கு நன்மை செய்ய வல்லவராயும், தீய சக்திகளோடு ஓயாது போராடி வருபவராயும், பாசுரங்களிலே இவர்கள் சித்திரிக்கப்படுகின்றனர். ஆயினும், இவர்களுக்கு உருவம் அமைத்து வழிபட்டதற்கான எவ்வித சான்றும் இல்லை.

வேத கால ஆரியர் பல தெய்வங்களை வழிபட்டோராயினும், தெய்வம் ஒன்றே என்ற கருத்தும் அவர்களிடம் தோன்றியுள்ளது. பலராலும் மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டப்படும் இருக்கு வேதப் பாடலின் கருத்து வறுமாறு :

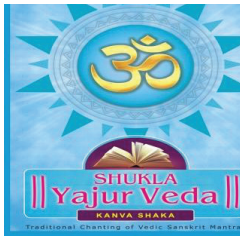
“ உள்பொருள் (சத்து) ஒன்றே : அதனை அக்கினி என்றும் யமன் என்றும் மாதரிசுவன் என்றும் ஞானிகள் பலவாறு கூறுவர்” இதில் வரும் உட்பொருள் (சத்து) என்னும் சொல், பின்னர் இந்திய மெய்யியலிலே பொருள் பொதிந்த ஒரு சொல்லாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளது.

இருக்கு வேதத்தில் வரும் மந்திரம் ஒன்று சாவித்திரி என்றும் காயத்திரி என்றும் புகழ் பெற்று விளங்குகின்றது. “சவித்திரு” என்னும் பழைய ஞாயிற்றுக் கடவுளை விளித்துப் பாடப்பட்டமையால், இது “சாவித்திரி மந்திரம்” என்றும், ‘காயத்திரி’ என்னும் யாப்பிலே பாடப்பட்டமையால் ‘காயத்திரி மந்திரம்’ என்றும் பெயர் பெற்றுள்ளது. இம்மந்திரம் இந்தியாவிலே 3,000 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பல கோடி இந்துக்களால் காலை வழிபாட்டிலே பக்தி சிரத்தையோடு ஓதப்பட்டு வருகின்றது. இதன் தமிழ் வடிவம் வருமாறு:

**“ செங்கதிர் தேவன் சேன்விளங் கவிரொளி
சிந்தையில் வைக்குதும் அன்னான்
உந்தியெம் உள்ளத்தை ஊக்குதற் பொருட்டே”**

‘சவிதா’ எனக் கருதப்படும் தேவன் சூரியனிலும் வேறானவன். இவன் சூரியனின் கதிர்களைத் துணை கொண்டு ஒளி பரப்புவன், சூரியனை இயங்கச் செய்பவனும் இவனே, சவித்திரு (இதன் எழுவாய் வடிவமே சவிதா) என்னும் வடமொழிச் சொல்லுக்கு ‘இயக்குபவன்’ என்பதே பொருள். கடவுள் என்னும் தமிழ்ச் சொல்லுக்கும் இதுவே பொருள் (கடவுதல் - சொல்லுதல்). வடமொழி நிகண்டுகளில் இச்சொல் சிவனுக்குரிய ஒரு பெயராகத் தரப்பட்டுள்ளது. இது இருக்கு வேத காலத்திற்குப் பிற்பட்ட ஒரு வளர்ச்சியாகலாம். எவ்வாறெனினும், இம்மந்திரம் சைவ முறையிலேயே ஓதப்படுகின்றது. இது ஒளிமயமாய் எங்கும் நிறைந்த உட்பொருள் பற்றிய உண்மையையும், அது வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்ட வேண்டியதன் இன்றியமையாமையும் எமக்கு உணர்த்துகின்றது.

(2) யசர் வேதம்

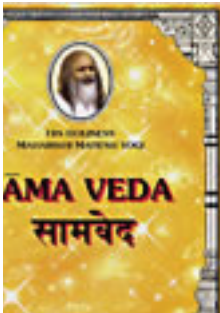

இவ்வேதம் செய்யுள் நடையிலும், உரை நடையிலும் அமைந்த வேள்வி மந்திரங்களைக் கொண்டுள்ளது. இவை வேள்விக் கிரியைகளைச் செய்யும் அதர்வாயு என்னும் புரோகிதனால் ஓதற்குரியவை. யசர் வேதம் பல்வேறு சங்கிதைகளாகப் பயின்று வந்துள்ளது. இச்சங்கிதைகள் கிருஷ்ணயசர் வேதம் (கருநிற யசர் வேதம்) என்றும், சுக்கில யசர் வேதம் (வெள்ளைநிற வேதம்) என்றும் இரு வகைப்படும். இவற்றுள் கிருஷ்ண யசர் வேதம், வேள்வி மந்திரங்களையும் அவற்றுக்குரிய கிரியை நெறியை அறிவுறுத்தும் விதிகளையும் தருகின்றது. சுக்கில யசர் வேதம், அம்மந்திரங்களோடு கிரியை முறைகள் பற்றிய விரிவான அறிவுறுத்தல்களை பிராமணம் எனப்படும் பிற்சேர்க்கையாகத் தருகின்றது. யசர் வேதம் காட்டும் சமூக, சமய நிலைமைகள் இருக்கு வேதம் காட்டுவனவற்றிலும் பெரிதும் வேறுபட்டவை. இங்கே, இருக்கு வேத கால இயற்கை வழிபாடு பின்னணிக்குப் போய்விட, சிக்கலான கிரியை முறைகளைக் கொண்ட வேள்வி வழிபாடே முதன்மை பெறுகின்றது. இவற்றை

நடத்துவதற்குச் சிறப்பான பயிற்சி பெற்ற புரோகிதரும் வேண்டியவராய் இருந்தனர். இதனாலே புரோகித வகுப்பாரின் செல்வாக்கு ஓங்கிக் காணப்பட்டது. மேலும், யசர் வேதத்திலே ஆரியரல்லாத ஆதிக் குடிகளின் சமய வழிபாட்டு முறைகளும் தலை காட்டுகின்றன. உதாரணமாக, இருக்கு வேதத்திலே காணப்படாத நாக வழிபாடு இங்கே காணப்படுகின்றது.

வழிபாட்டு முறையிலும் புதியதொரு திருப்பத்தை யசர் வேதத்தில் காணலாம். தெய்வங்களுக்குப் பல பெயர்களைக் கூறும் இப்புதிய முறை யசர் வேதத்திலேயே முதன்மை பெறுகின்றது. சுக்கில யசர் வேதத்தின் பதினாறாம் அத்தியாயத்தில் வரும் சதருத்திரியம் இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகும். இங்கே உருத்திரனுக்கு நூறு பெயர்களைக் கூறி, உருக்கமாக வேண்டுதல் செய்யப்படுகின்றது. கோபங் கொள்ளதிருக்குமாறும், கோபம் மிகுந்து தீங்கு விளைத்து உயிர்களை அழிக்காதிருக்குமாறும் உருத்திரன் வேண்டப்படுகிறான். இருக்கு வேதத்திலே முதன்மையில்லாது சிறு தெய்வமாக காணப்பட்ட உருத்திரன் இங்கே சிறப்புமிக்க சிவனாகவே மாறிவிடுகிறான். பின்வந்த புராண நூல்களிற் சிவனுக்கே சிறப்பான உரிய பல பெயர்கள் இங்கே உருத்திரனுக்கு ஏற்றிக்கூறப்பட்டுள்ளன. இப்பெயர்களுள் சங்கரன், சம்பு, சிவன், சிவதரன், நீலகிரீவன், பசுபதி என்பன குறிப்பிடத்தக்கன. மேலும், வைத்தியர்களுக்குள்ளே தலை சிறந்த மகா வைத்தியனாகவும் அவன் வருணிக்கப்படுகின்றான். பயங்கரமான இயல்புடைய உருத்திரனுக்கு மங்கள வழக்காக உள்ள பெயரே 'சிவன்' (மங்கலமானவன்) என்பது. ஆனால், சிந்துவெளி நாகரிகம் உலகுக்கு தெரியவந்த பின்னர், திராவிட மக்கள் தம் முதன்மைக் கடவுளுக்கு வழங்கிய பெயரையே ஆரியர் உருத்திரனுக்கு ஆக்கிக் கொண்டனர் என்று இக்கால ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுவர். உண்மை எதுவாயினும் சிவபெருமானது ஆணையால் அழித்தல் தொழிலை செய்யும் மூர்த்தியே உருத்திரன் என்று சைவர் கொள்கின்றனர். ஆதலால், உருத்திரனைச் சிவனாகவே உபசரித்துச் கூறுவது சைவ மரபாகும். இவ்வகையிலே, யசர் வேதத்தில் உள்ள சதருத்திரியம் சைவர்களுக்கு முக்கியமானது. இது ஸ்ரீருத்திரம் என்றும் பெயர் பெறும். தென்னாட்டுக் கோயில் பூசையிலே இறைவனுக்கு 108 பெயர் (அட்டோத்திர நாமம்) சொல்லியும், 1008 பெயர் (சுக்ஸ்ர நாமம்) சொல்லியும் அருச்சனை செய்யும் வழக்குத்துக்கு இந்த யசர் வேதமே வழிவகுத்தது.

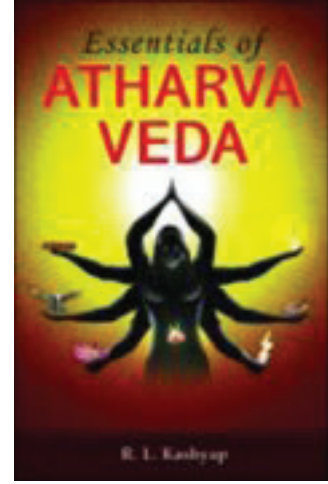
(3) சாம வேதம்

தெய்வங்களை வணங்குவதற்காகப் பெரும்பாலும் இருக்கு வேதத்தில் இருந்து எடுத்து ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட பாடல்களின் தொகுதியே சாம வேதம். சாமம் என்பதற்கு இசை என்பதே பொருள். வேள்விகளிலே இசையோடு பாடப்படுவதற்காகத் தொகுக்கப்பட்டவையாதலின், இப்பாடல்களுக்குத் தனிச் சிறப்பு இல்லை. தெய்வ வழிபாட்டிலே இசை சிறப்புற்று விளங்குவதை இவ்வேதம் குறிக்கின்றது. பிற்காலத்திலே திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் போன்றோர் பண் அமைந்த தமிழ்ப்பாடல்களாற் சிவனை வழிபட்டதற்குச் சாம வேதம் முன்னோடியாய் அமைந்ததெனலாம்.

(4) அதர்வ வேதம்

முதல் மூன்று வேதங்களைப் போல வேள்விகளோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிராத இவ்வேதம், மந்திரம் மாயம், மருந்து போன்வற்றுக்கு முதன்மை அளிக்கின்றது. இது செய்யுள் நடையில் அமைந்த வசிய மந்திரங்களையும் செபங்களையும் பெரும்பான்மையாகக் கொண்டுள்ளது. இதில் மந்திரம், கட்டளை, துதி ஆகிய மூன்றும் கலந்துள்ளன. ஆரியர் அல்லாதாரும் ஆரியருமான ஆதிகாலத்து பொது மக்களிடம் காணப்பட்ட சமய ஆசாரங்கள், நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள் போன்வற்றை பேணிவைத்திருப்பதால், அதர்வ வேதம் மானிடவியல் ஆராய்ச்சியாளருக்கு முக்கியமானது. இந்தியாவின் விஞ்ஞான வரலாற்றை ஆராய்வதற்கு இது சிறப்பாகப் பயன்படத்தக்கது. நோய்களைத் தீர்ப்பதற்கு மூலிகைகளுக்குள் வியத்தகு ஆற்றல்களை விரித்துக் கூறுவதால், பிற்கால மருத்துவக் கலையின் முறைகளை இவ்வேதம் தன்னுள்ளே கொண்டுள்ளது எனலாம். சமய தத்துவக் கொள்கைகளைப் பொருத்த வரையில், இருக்கு வேதச் சிந்தனைகளுக்கும் உபநிடதச் சிந்தனைகளுக்கும் இடைப்பட்ட நிலை மாறும் போக்கை அதர்வ வேதம் காட்டுகின்றது. ஆரியருடைய கொள்கைகளும் ஆரியரல்லாத மக்களின் கொள்கைகளும் கலந்து உருவான சமயமே அதர்வ வேதத்தில் காணப்படுகின்றது. உருத்திரனைச் சிவனோடு ஐக்கியப்படுத்தும் முயற்சி இருக்கு வேதத்திலே முளைகொண்டது என்பதனை முன்னர் கண்டோம். இந்த முளையின் இடைநிலை வளர்ச்சியை அதர்வ வேதத்தில் காண்கின்றோம். இது சுவேதாஸ்வதர உபநிடதத்திலே முழு வளர்ச்சியடைந்து, முறையான சைவ மெய்யியலாக விளங்குவதைப் பின்னர் காண்போம்.

ஆகமம்

வேதமும் ஆகமமும் இறை உண்மையை எடுத்துக் கூறும் நூல்களாகும். அவை இறைவனால் அருளிச் செய்யப்பட்டவை என்பர் ஆன்றோர். வேதங்களில் பொதுவான சமயக் கொள்கைகள் கூறப்பட்டாலும் ஆகமங்களில் வழிபாடுகளும்

கிரியைகளும் சிறப்பாகவும் விரிவாகவும் கூறப்படுகின்றன. இதனால் வேதம் பொது நூல் எனவும் ஆகமம் சிறப்பு நூல் எனவும் கொள்ளப்படுகின்றன. ஆகமம் என்பதன் பொருள் 'தொன்று தொட்டு வரும் அறிவு' எனவும் இறைவனை அடைவதற்கான வழியைக் கூறும் ஞான நூல் என்றும் அறிஞர் பொருள் கொள்வர். ஆகமங்கள் சைவம், வைணவம், சாக்தம் ஆகிய

சமயங்களுக்குத் தனித்தனியாக உள்ளன.

சைவாகமங்கள் காமிகம் முதல் வாகுளம் ஈறாக இருபத்தெட்டாகும். இவற்றைச் சிவபெருமானே அருளிச் செய்தமையால் சிவாகமங்கள் என்பர். சைவ மரபிலே, ஆகமங்களைச் சிவபெருமான் உமாதேவியாருக்குச் சொல்லியருளினார் என்றும், பின்னர் அவை சதாசிவமூர்த்தியின் ஐந்து திருமுகங்களினின்றும் தோன்றிச் சுத்தவித்தியா தத்துவத்திலிருந்து சதாசிவனால் அநந்தருக்கும், அவரால் ஸ்ரீ கண்டருக்கும் அவரால் தேவர்களுக்கும் அவர்களால் முனிவர்களுக்கும் முனிவர்களால் மானுடருக்கும், மானுடரால் மானுடருக்குமாக உபதேசிக்கப்பட்டதெனக் கூறுவர்.

சிவாகமங்கள் மிகத் தொன்று தொட்டு வழங்கிவரும் சிவவழிபாட்டு முறைகளை விளக்கிக் கூறுவதனாலும் சைவசித்தாந்தக் கொள்கைகளை விளக்கிக் கூறுவதனாலும் சைவத்தின் பிரமாண நூல்களாகவும், சிறப்பு நூல்களாகவும் கொள்ளப்படுகின்றன.

சிவாகமங்கள் ஒவ்வொன்றும் சரியாபதம், கிரியாபதம், யோகபதம், ஞானபாதம் எனும் நான்கு பிரிவுகளை உடையன. ஆன்மாக்களின் இறுதி இலட்சியமாகிய வீடுபேற்றை அடையச் செய்வதே சிவாகமங்களின் குறிக்கோளாகும். இவ்வகையில் கோயிற் கிரியைகளின் வகைகள், இவற்றைச் செய்யும் முறை, வழிபடுவோருக்குரிய இயல்புகள், சைவ சாதனங்கள், கடவுள் வழிபாட்டினால் ஆன்மாக்கள் அடையும் பேறுகள் ஆகியவற்றை விரிவாக விளக்குகின்றன. இவை தவிர, ஆலய வழிபாட்டோடு தொடர்புடைய

1. ஆலயம் அமைவதற்கான இடம்
2. ஆலய அமைப்பு முறை
3. படிம இலக்கணம்
4. படிமங்களை வார்க்கும் முறை
5. வாகனங்கள் அமைக்கும் முறை
6. தேர் அமைக்கும் முறை
7. அர்ச்சகர் ,சிற்பாசிரியர் ஒழுக்கம்
8. அடியார் இயல்பு

போன்றவை பற்றியும் கூறுகின்றன. இச் சிவாகமங்களின் கருத்துக்களை திருமூலர் அருளிச் செய்த திருமந்திரம் ஒன்பது தந்திரங்களில் சிறப்புற விளங்குகின்றன. எனவே, சிவாகமங்களே சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்களின் வளர்ச்சிக்குப் பெரும்பங்காற்றி உள்ளன எனக் கூறலாம்.

சிவாகமங்கள்

பயிற்சிகள்

1. வேதங்களுக்கு வழங்கப்படும் வேறு பெயர்கள் யாவை?
2. வேதங்களில் காணப்படும் 4 பிரிவுகள் யாவை?
3. இருக்கு வேதத்தில் முக்கியம் பெறும் கடவுள் யாவர்?
4. யசுர் வேதம் எவற்றினைப் பற்றிப் பேசுகின்றது?
5. அதர்வவேதம் பெறும் முக்கியதுவம் யாவை?

செயற்பாடுகள்

- ★ நால்வேதங்களும் கூறும் தெய்வங்களைப் பட்டியல் படுத்தி அவற்றின் சிறப்புகளை எழுதுக.
- ★ இருபத்தெட்டு ஆகமங்களும் சைவசமயத்தில் வகிக்கும் முக்கியத்துவத்தினை விளக்குக.

பாடச்சுருக்கம்

- ★ இந்தோ ஆரியர்கள் தமது வழிபாட்டில் பயன்படுத்திய பாடல்களின் தொகுதியே இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் 4 வேதமாகும்.
- ★ நான்கு வேதங்களுள் சங்கிதைகள், பாசுரங்கள், ஆரணியங்கள், உபநிடதங்கள் என நான்கு பகுதிகள் உண்டு.
- ★ இருக்கு வேதம் காலத்தால் முற்பட்டது. 1028 பாசுரங்கள் அடங்கியுள்ளது.
- ★ இருக்கு வேதத்தில் இந்திரன் முக்கியம் பெறுகின்றான். அதே போன்று காயத்திரி மந்திரம் சிறப்பு வாய்ந்ததாகும்.
- ★ யசுர் வேதம் வேள்விக் கிரியைகள் செய்வதற்குரிய வேதியரால் ஓதுவதற்கு உரியபகுதியாகும்.
- ★ அதர்வவேதம் மந்திரம், தந்திரம், மருந்துவம் என்பவற்றினைக் கூறுகின்றது.
- ★ சிவாகமங்கள் சிவபெருமானால் அருளப்பட்டதாகும். இவை காமிகம் தொடக்கம் வாகுளம் வரை இருபத்தெட்டாகும்.